

Αριθμός 209

Οι περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Επιστροφές και Πιστώσεις) Κανονισμοί του 1991 που εκδόθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο με βάση το άρθρο 25(7) του περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμου του 1990 αφού κατατέθηκαν στη Βουλή των Αντιπροσώπων και εγκρίθηκαν από αυτή, δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

Ο ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 1990

Κανονισμοί με βάση το άρθρο 25 (7)

Το Υπουργικό Συμβούλιο ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του εδαφίου (7) του άρθρου 25 του περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμου του 1990, εκδίδει τους ακόλουθους Κανονισμούς:

1. Οι παρόντες Κανονισμοί δύνανται να συνοπτικός αναφέρονται ως οι περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας τίτλος. (Επιστροφές και πιστώσεις) Κανονισμοί του 1991.

2. Στους παρόντες Κανονισμούς: Ερμηνεία.

"Ο Νόμος" σημαίνει τον περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμο του 1990 και περιλαμβάνει οποιοδήποτε τροποποίηση ή αντικατάσταση αυτού.

"Φορολογική δήλωση" έχει την ίδια έννοια που που σ' αυτό τον όρο αποδίδεται για τους σκοπούς του περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Απόδοση Λογαριασμών και Καταβολή του φόρου) Κανονισμών του 1991.

"Λογαριασμός Φόρου Προστιθέμενης Αξίας"
σημαίνει το λογαριασμό που το υποκείμενο στο
φόρο πρόσωπο οφείλει να τηρεί και, που
περιλαμβάνει το ποσό του καταβλητέου φόρου και
το ποσό του φόρου που δύναται να πιστωθεί για
κάθε φορολογική περίοδο.

Αχρεώστητη
Καταβολή.

3.-(1) Ο παρών Κανονισμός εφαρμόζεται στην
περίπτωση που:

α) υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο έχει δηλώσει
σε οποιαδήποτε φορολογική του δήλωση μεγαλύ-
τερο ποσό φόρου εκρών από εκείνο το ποσό που
πράγματι οφείλετο από αυτό για την φορολογική
περίοδο με την οποία η φορολογική δήλωση
σχετίζεται· και

β) η εν λόγω φορολογική δήλωση εμφανίζει ποσό
καθαρό καταβλητέο από το υποκείμενο στο φόρο
πρόσωπο στον Έφορο· και

γ) αυτό το ποσό έχει πράγματι καταβληθεί.

(2) Στην περίπτωση που ο παρών Κανονισμός
εφαρμόζεται, το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο
μπορεί εντός προθεσμίας έξη ετών από το τέλος της
φορολογικής περιόδου με την οποία η υπό αναφορά
φορολογική δήλωση σχετίζεται, να αποταθεί στον
Έφορο για τη διαφορά του συνολικού φόρου εκρών
που δηλώθηκε και του συνολικού φόρου εκρών που

πραγματικά οφείλετο από αυτόν για την φορολογική περίοδο με την οποία η φορολογική δήλωση σχετίζεται, και να ζητήσει

α) στην περίπτωση που η διαφορά δεν υπερβαίνει το καθαρό ποσό που αναφέρεται στις υποπαράγραφους (β) και (γ) της παραγράφου (1) του παρόντος Κανονισμού, να του επιστραφεί ολόκληρο το ποσό της διαφοράς·

β) στην περίπτωση που η διαφορά υπερβαίνει το καθαρό ποσό που αναφέρεται στις υποπαράγραφους (β) και (γ) της παραγράφου (1) του παρόντος Κανονισμού, να του επιστραφεί η διαφορά στην έκταση που δεν υπερβαίνει το εν λόγω καθαρό ποσό και να πιστωθεί με το υπόλοιπο ποσό.

(3) Πρόσωπο που υποβάλλει αίτηση δυνάμει της παραγράφου (2) του παρόντος Κανονισμού θα πράττει τούτο γραπτώς δίδοντας πλήρη στοιχεία που αφορούν αχρεώστητη καταβολή και υποβάλλοντας γραπτά αποδεκτικά στοιχεία για υποστήριξη του αιτήματός του.

(4) Στην έκταση που ο Έφορος ικανοποιείται ότι τέτοιο αίτημα είναι δικαιολογημένο· και

α) όταν η παράγραφος (2) (α) του παρόντος Κανονισμού εφαρμόζεται, επιστρέφει τη διαφορά που αναφέρεται στην εν λόγω παράγραφο στον αιτητή·

β) όταν η παράγραφος (2) (β) του παρόντος Κανονισμού εφαρμόζεται, επιστρέφει στον αιτητή τη διαφορά που αναφέρεται στην εν λόγω παράγραφο και γνωστοποιεί στον αιτητή το ποσό της πίστωσης και ότι ο αιτητής μπορεί να περιλάβει σε μελλοντική δήλωση που απαιτείται να υποβάλει δυνάμει των περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Απόδοση Λογαριασμών και Καταβολή του φόρου) Κανονισμών του 1991 όπως ο Έφορος ήθελε δώσει οδηγίες.

(5) Κανένα πρόσωπο υποβάλλει αίτηση δυνάμει του παρόντος Κανονισμού αναφορικά με οποιοδήποτε ποσό φόρου εκρών που δηλώθηκε περισσότερο από αυτό, το οποίο περιέλαβε (ως αρνητική καταχώρηση) στη μερίδα του καταβλητέου φόρου στο Λογαριασμό του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας δυνάμει του κανονισμού 5 (2) των Περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Διόρθωση Λογαριασμών) Κανονισμών του 1991.

(6) Οποιοδήποτε πρόσωπο θα περιλαμβάνει (ως θετική καταχώρηση) στη μερίδα του φόρου που δύναται να πιστωθεί στο Λογαριασμό του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας δυνάμει του Κανονισμού 5 (5) των περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Διόρθωση Λογαριασμών) Κανονισμών του 1991, οποιοδήποτε ποσό πίστωσης που του γνωστοποιήθηκε δυνάμει της παραγράφου 4 (β) του παρόντος Κανονισμού.

Επιστροφές.

4.-(1) Ο παρών Κανονισμός εφαρμόζεται σε αιτήσεις για επιστροφές της πίστωσης του φόρου εισροών δυνάμει του άρθρου 25 (7) (β), (γ), (δ) και (ε) του Νόμου.

(2) Οποιοδήποτε πρόσωπο που προτίθεται να αποταθεί για οποιαδήποτε επιστροφή για την οποία ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται, περιλαμβάνει στον κατάλληλο χώρο της φορολογικής δήλωσης που υποβάλλει δυνάμει των περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Απόδοση Λογαριασμών και Καταβολή του φόρου) Κανονισμών του 1991, το ποσό που προτίθεται να ζητήσει για επιστροφή δυνάμει του άρθρου 25 (7) (β), (γ) (δ) και (ε) ανάλογα με την περίπτωση.

(3) Στην περίπτωση που τέτοια αίτηση υποβάλλεται αναφορικά με επιστροφή της πίστωσης δυνάμει του άρθρου 25 (7) (β) του Νόμου, ο αιτητής περιλαμβάνει στην αίτηση του πλήρη στοιχεία για τις περιστάσεις επί των οποίων στηρίζεται το αδύνατο του πλήρους συμψηφισμού της πίστωσης μέχρι και την τελευταία φορολογική περίοδο του έτους που ακολουθεί το έτος εντός του οποίου εντάσσεται η φορολογική περίοδος στην οποία ο φόρος εισροών πιστώθηκε.

(4) Στην περίπτωση που πρόσωπο προτίθεται να υποβάλει αίτηση για επιστροφή δυνάμει του άρθρου 25 (7) (γ) του Νόμου τότε:

α) εάν ολόκληρο το ποσό του φόρου εισροών που αποδίδεται σε παραδόσεις ή παροχές που επιβαρύνονται με μηδενικό συντελεστή που πραγματοποιήσε κατά τη διάρκεια της περιόδου

με την οποία η φορολογική δήλωση σχετίζεται μπορεί να αναγνωριστεί, τότε περιλαμβάνει το εν λόγω ποσό του φόρου εισροών στον κατάλληλο χώρο της φορολογικής δήλωσής του· ή

β) εάν η παράγραφος (α) πιο πάνω δεν εφαρμόζεται, υπολογίζει με λογικό τρόπο το ποσό του φόρου εισροών που αποδίδεται στις παραδόσεις ή παροχές που επιβαρύνονται με μηδενικό συντελεστή που πραγματοποίησε στην περίοδο με την οποία η φορολογική δήλωση σχετίζεται, και το υπολογιζόμενο ποσό δε μπορεί να υπερβαίνει το πέντε τοις εκατόν της συνολικής αξίας των παραδόσεων ή παροχών που επιβαρύνονται με μηδενικό συντελεστή, και θα περιλαμβάνει το όπως πιο πάνω υπολογιζόμενο ποσό στον κατάλληλο χώρο της φορολογικής δήλωσής του.

(5) Στην περίπτωση που η αίτηση του αφορά επιστροφή της πίστωσης δυνάμει του άρθρου 25 (7) (ε) του Νόμου, η απαίτηση του δε μπορεί να είναι για ποσό που υπερβαίνει το μικρότερο ποσό της πίστωσης που εμφανίζεται σε οποιαδήποτε φορολογική δήλωση που υπέβαλε κατά τη διάρκεια της περιόδου των αμέσως προηγούμενων τριών ετών.

(6) Οποιοδήποτε πρόσωπο που υποβάλλει στον Έφορο αίτηση για επιστροφή θα την υποβάλλει γραπτώς ταυτόχρονα με ή μεταγενέστερη από την υποβολή της φορολογικής δήλωσης που ανοφέρεται στην παράγραφο (2) πιο πάνω.

(7) Εάν ο Έφορος ικανοποιείται ότι οποιοδήποτε αίτημα επιστροφής είναι δικαιολογημένο, επιστρέφει στον αιτητή -

α) είτε το ποσό που ζητήθηκε και που έχει περιληφθεί στη φορολογική δήλωση δυνάμει της παραγράφου (2) πιο πάνω, είτε το ποσό που φαίνεται ως πιστωτικό υπόλοιπο στην εν λόγω φορολογική δήλωση οποιοδήποτε από τα εν λόγω ποσά είναι το μικρότερο.

β) Εάν τα δύο ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο (α) πιο πάνω είναι τα ίδια, το εν λόγω ποσό.

1851

1852

1853

1854

1855

1856

1857